

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jitky Denemarkové a soudkyň Mgr. Patricie Adamičkové a Mgr. Andrey Grycové ve věci

oprávněné: **Národní rozvojová banka, a.s.**, IČO 44848943
sídlem Jeruzalémská 964/4, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátkou JUDr. Zdeňkou Jedličkovou
sídlem Bašty 413/2, 602 00 Brno

proti
povinné: **TOPTINT s.r.o.**, IČO 27789195
sídlem Bořivojova 878/35, 130 00 Praha 3
zastoupená advokátem Mgr. Richardem Novákem
sídlem Vodičkova 730/9, 110 00 Praha 1

pro 881 700 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinné na zastavení exekuce, k odvolání povinné proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 9. listopadu 2021, č. j. 36 EXE 3844/2016-356,

takto:

Usnesení soudu I. stupně **se ruší** a věc **se vrací** soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 9. 11. 2021 soud I. stupně zamítl návrh povinné na zastavení exekuce.
2. Soud I. stupně takto rozhodl o návrhu povinné ze dne 13. 5. 2021, kterým se domáhala zastavení exekuce v rozsahu provádění exekučního příkazu ze dne 5. 12. 2016, č. j. 179 EX 531/16-13, příkázáním jiné peněžité pohledávky. Podle tvrzení povinné jí vznikl vůči oprávněné nárok na náhradu škody, který započítává oproti vymáhané povinnosti, čímž podle ní dochází k zániku vymáhané pohledávky v rozsahu 2 095 892,53 Kč. Právo na náhradu škody svědčí povinné z titulu porušení povinnosti oprávněné, která se poddlužnickou žalobou domáhala úhrady dlužného plnění po paní Z. F. D., v průběhu řízení však vzala žalobu zpět a tím zapříčinila vznik povinnou vyčíslené škody. Pro nesouhlas oprávněné s návrhem na zastavení exekuce soudní exekutor předložil věc exekučnímu soudu.
3. S odkazem na ust. § 52 odst. 1 ex. ř., § 269 odst. 1 a § 268 odst. 1, 4 o. s. ř. soud I. stupně nejprve konstatoval, že rozhodl pouze na základě právního posouzení věci, aniž by prováděl dokazování, přičemž vycházel z dikce zákona, judikatury a obsahu spisového materiálu, který je všem zúčastněným znám. Dále konstatoval, že soudní exekutor vydal dne 5. 12. 2016 pod č. j. 179 EX 531/16-13 exekuční příkaz, kterým rozhodl o provedení exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky, kterou má povinná za paní Z. F. D. nar. xxx, bytem Xxx, Xxx (dále jen „poddlužník“), z titulu nároku na uhrazení kupní ceny podle kupní smlouvy ze dne 22. 9. 2015, jakož i nároku na jiné peněžité plnění z této smlouvy plynoucí. S ohledem na tvrzení povinné o tom, že jí vznikla škoda v souvislosti s jednáním oprávněné, která poddlužnickou žalobu vůči poddlužníkovi vzala

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Horáčková.

v průběhu řízení zpět, a tuto započítává vůči vymáhané pohledávce, zabýval se soud I. stupně otázkou toho, zda pohledávka povinné je způsobilá k započtení.

4. Po citaci ust. § 315 odst. 1 o. s. ř., § 314a odst. 2, § 314c odst. 1, 3 o. s. ř. a § 1982, § 1987 a § 1989 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, soud I. stupně uvedl, že započítávaná pohledávka nemusí být judikátní, musí ale být přesně specifikovaná co do důvodu a výše a rovněž tak doložena. Pro posouzení, zda povinné vznikl nárok na náhradu škody podle § 315 odst. 2 o. s. ř. je nezbytné zabývat se tím, z jakého důvodu oprávněná vzala poddlužnickou žalobu zpět, přičemž je zřejmé, že za tímto účelem je nevyhnutelné provádět rozsáhlé a časově náročné dokazování, na které není v exekučním řízení prostor. V daném směru odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020. Jelikož pohledávka povinné není nepochybná, nemůže námitka započtení za dané situace obstát, a proto návrh povinné na zastavení exekuce zamítl.
5. O náhradě nákladů řízení o návrhu na zastavení exekuce soud I. stupně nerozhodoval, neboť o nich přísluší rozhodnout soudnímu exekutorovi příkazem k úhradě nákladů exekuce.
6. Proti usnesení podala včasné a přípustné odvolání povinná. Poukázala na to, že svým návrhem ze dne 13. 5. 2021 navrhla, aby exekuce byla částečně zastavena co do způsobu provádění exekuce příkázáním pohledávky povinné na základě exekučního příkazu ze dne 5. 12. 2016. č. j. 179 EX 531/16-13. Soud I. stupně, aniž by ve věci nařídil jednání, rozhodl o návrhu povinné tak, že jej zamítl. Vytýkala soudu I. stupně, že se vůbec nezabýval návrhem na zastavení exekuce a nevypořádal se s tvrzeními a důkazními návrhy povinné. Právní závěry soudu I. stupně nejsou nijak relevantní, neboť její návrh na zastavení exekuce se vůbec netýkal pohledávky na náhradu škody a jejího započtení. Povinná se svým návrhem domáhala toho, aby nebylo pokračováno v provádění exekuce určitým způsobem, a to příkázáním pohledávky povinné za poddlužníkem ve prospěch oprávněné, když provádění tohoto způsobu vedení exekuce se stalo zcela nevhodným. Předně oprávněná již samotným zpětvzetím poddlužnické žaloby vyjádřila svoji vůli neprovádět výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky povinné a tak jednoznačně vyjádřila svoji vůli zastavit provádění výkonu rozhodnutí tímto způsobem. Nadto opakovaně uváděla, že pohledávka povinné fakticky zanikla, respektive oprávněná a povinná shodně namítaly, že pohledávka povinné je promlčená. Pokud oprávněná tvrdí, že pohledávka povinné zanikla a tedy neexistuje, nemá žádný smysl, aby bylo pokračováno ve výkonu rozhodnutí příkázáním pohledávky povinné, navíc v situaci, kdy se oprávněná po podání poddlužnické žaloby rozhodla nepokračovat ve vymáhání pohledávky povinné. Poukázala na ust. § 47 odst. 1 ex. ř. s tím, že provedení exekuce příkázáním pohledávky povinné se stalo zcela zřejmě nevhodným způsobem výkonu rozhodnutí, když oprávněná tento způsob výkonu sama svým zpětvzetím poddlužnické žaloby odmítla. Ať už pohledávka povinné za poddlužníkem neexistuje nebo je promlčená, nemá dále právního ani ekonomického smyslu pokračovat ve vedení exekuce příkázáním pohledávky povinné na základě exekučního příkazu. Soud I. stupně se však tvrzeními ani důkazními návrhy povinné v rozporu se zákonem nezabýval a vůbec se s nimi věcně nevypořádal. Naopak se zabýval otázkami, které byly předmětem usnesení soudu I. stupně ze dne 12. 4. 2021, č. j. 36 EXE 38 44/2016-36 a následného usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. září 2021, č. j. 23 Co 229/2021-304, aniž by tyto byly předmětem návrhu na zastavení exekuce ze dne 13. 5. 2021. Povinná navrhla, aby odvolací soud změnil napadené usnesení tak, že exekuce, kterou provádí na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 3 soudní exekutor Mgr. Zdeněk Ráček, Exekutorský úřad Žďár nad Sázavou, pod sp. zn. 179 EX 531/16, se zastavuje, pokud jde o nařízení exekuce příkázáním jiné peněžité pohledávky, kterou má povinná za poddlužníkem ve výši 1 500 000 Kč s příslušenstvím z titulu nároku na uhrazení kupní ceny podle kupní smlouvy ze dne 22. 9. 2015, jakož i nároku na jiné peněžité plnění z této smlouvy plynoucí exekučním příkazem č. j. 179 EX 531/16-13 ze dne 5. 12. 2016, a to z důvodů předvídaných v ust. § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. neboť tento způsob výkonu rozhodnutí se stal zřejmě nevhodným, a uloží oprávněné povinnost nahradit soudnímu exekutorovi

náklady exekuce, pokud jde o její nařízení příkázáním jiné peněžité pohledávky a uloží oprávněně povinnost nahradit povinné náklady řízení, popřípadě, aby napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení a rozhodl o nákladech odvolacího řízení.

7. Podle oprávněně je podaný návrh na zastavení exekuce ze strany povinné zcela účelovým jednáním směřujícím k jedinému cíli, a to dosažení toho, aby došlo k výmazu zástavního práva váznoucího na nemovitých věcech, které povinný zcela úmyslně vyvedl ze svého majetku. Oprávněná zrekapitulovala genezi případu s tím, že napadené usnesení je zcela po právu. Podle oprávněné se také jedná o již pravomocně rozhodnutou věc, takže rozhodnutí v této věci brání překážka litispendence. V této souvislosti poukázala na rozhodnutí soudu I. stupně ze dne 12. 4. 2021, č. j. 36 EXE 3844/2016-36 ve spojení s rozhodnutím Městského soudu v Praze č. j. 23 Co 229/2021-304, kterým byl zamítnut návrh povinné na zastavení exekuce. Pokud by skutečně podaný návrh povinné na zastavení exekuce směřoval, jak se snaží v podaném odvolání povinná tvrdit, toliko pouze ve vztahu k vydanému exekučnímu příkazu co do jeho nevhodnosti, jednak s tvrzením, že pohledávka neexistuje (zanikla), což povinná ničím neprokazuje (naopak uplatněním nároku na náhradu škody toto zcela popírá) důkazní břemeno je pak na povinné, či je promlčená (promlčení neznamená zánik pohledávky), měla povinná dát podnět soudnímu exekutorovi ke zrušení vydaného exekučního příkazu a nikoliv se domáhat návrhem zastavení exekuce, neboť pro takovýto postup nemá povinná zákonného podkladu. Ust. § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. je nemožné na daný případ aplikovat, neboť pokud by oprávněná připustila promlčení pohledávky, která je obsahem vydaného exekučního příkazu, tak se rozhodně nejedná, a jednat nemůže, o nepřípustný výkon, pro který rozhodnutí nelze vykonat. Pokud by soud návrhu povinné na zastavení exekuce vyhověl, fakticky by, s ohledem na petit obsažený v podaném odvolání, došlo k zastavení celé exekuce a v návaznosti na toto zastavení i ke zrušení všech vydaných exekučních příkazů. Oprávněná navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil.
8. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem podle § 212 a § 212a o. s. ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. ř., bez projednání věci při jednání (§ 214 odst. 2 písm. d/ o. s. ř.) a shledal, že dosud nejsou splněny podmínky ani pro potvrzení, ani pro změnu napadeného usnesení.
9. V obecné rovině lze souhlasit se soudem I. stupně, že v exekučním řízení nemůže obstát jako důvod pro zastavení exekuce obrana povinného spočívající v námitce započtení, pokud započítávaná pohledávka není zcela nepochybná a k jejímu zjištění je třeba provádět rozsáhlé a složité dokazování. Tento závěr vychází z judikatury Nejvyššího soudu, konkrétně rozsudku velkého senátu Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. 31 Cdo 684/2020.
10. V posuzované věci však povinná prostřednictvím návrhu na zastavení exekuce ze dne 13. 5. 2021 (viz č. l. 313) nenavrhovala zastavení exekuce z důvodu zániku vymáhané pohledávky započtením pohledávky povinné na náhradu škody vzniklé podle § 315 odst. 2 o. s. ř. Takový důvod zastavení exekuce povinná uplatnila ve svém prvním návrhu na zastavení exekuce ze dne 8. 3. 2021 (viz č. l. 24), o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto, a to usnesením soudu I. stupně ze dne 12. 4. 2021, č. j. 36 EXE 3844/2016-36 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2021, č. j. 23 Co 229/2021-304. Dovolání proti usnesení odvolacího soudu bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2022, č. j. 20 Cdo 459/2022-427. Jestliže by povinná opětovně uplatnila též důvod pro zastavení exekuce, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto, nebylo by to důvodem pro zamítnutí jejího návrhu, ale pro zastavení řízení o takovém návrhu podle § 104 odst. 1 o. s. ř., neboť rozhodnutí o něm brání překážka věci rozhodnuté (§ 159a odst. 4 o. s. ř.).
11. Ve svém podání ze dne 13. 5. 2021 povinná také nenavrhovala úplné zastavení exekuce, ale částečné zastavení exekuce v rozsahu jejího provádění příkázáním jiné pohledávky povinné na základě exekučního příkazu vydaného soudním exekutorem Mgr. Zdeňkem Ráčkem, Exekutorský úřad

Žďár nad Sázavou, ze dne 5. 12. 2016, č. j. 179 EX 531/16-13. Důvodem pro zastavení exekuce je podle povinného nevhodnost zvoleného způsobu provedení exekuce, když pohledávka povinné za podlužníkem je promlčená. Povinná rovněž zdůraznila, že návrhem ze dne 13. 5. 2021 se nedomáhá zastavení exekuce z důvodu zániku vymáhané pohledávky započtením její pohledávky na náhradu škody vzniklou podle § 315 odst. 2 o. s. ř.

12. Je tak zcela důvodná námitka povinné, že soud I. stupně se jejím návrhem na zastavení exekuce ze dne 13. 5. 2021 vůbec nezabýval, nevypořádal se s jejími tvrzeními a důkazními návrhy. Nepřihlédl ani k tomu, že se jedná o návrh na částečné zastavení exekuce a opět rozhodoval o zastavení celé exekuce. Z dosavadního obsahu spisu se přitom podává, že soudní exekutor vydal také exekuční příkaz, kterým rozhodl o provedení exekuce prodejem movitých věcí.
13. Vzhledem k tomu, že mezi povinnou tvrzenými důvody pro zastavení exekuce v návrhu na zastavení exekuce ze dne 13. 5. 2021 a právním posouzením věci je rozpor, je napadené usnesení nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V takovém případě nejsou splněny předpoklady pro přezkum napadeného usnesení, neboť činnost odvolacího soudu je činností přezkumnou, přičemž právě nepřezkoumatelnost odůvodnění napadeného usnesení brání tomu, aby odvolací soud mohl posoudit věcnou správnost napadeného usnesení.
14. Z uvedených důvodů odvolací soud postupoval podle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. ř. a zrušil odvoláním napadené usnesení soudu I. stupně a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 ex. ř. vrátil věc soudu I. stupně k dalšímu řízení, v němž se bude soud I. stupně věcně zabývat návrhem povinné na zastavení exekuce ze dne 13. 5. 2021.
15. O nákladech tohoto odvolacího řízení nebylo rozhodováno, neboť se nejedná o rozhodnutí, kterým se řízení končí (§ 151 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. k/ o. s. ř.).

Praha 5. října 2022

JUDr. Jitka Denemarková v. r.
předsedkyně senátu